

BOYUN EGME

‘Balon kimin elinde patlayacak’ seçimi • Sf2

Çökertti gidiyor ‘Kardeşim Esad’ dan majesteleri Elizabeth’e • Sf3

HAFTALIK SIYASI GAZETE • 18 MAYIS 2018 CUMA • 2 TL

KİMİ SEÇECEĞİZ DEĞİL NEYİ SEÇECEĞİZ

YA AYAYAĞA KALKACAĞIZ YA ALTINDA KALACAĞIZ



BİR İHTİMAL DAHA VAR: BU DÜZEN DEĞİŞECEK

Hiç kimse kendini kandırmasın: Sorun düzende. Erdoğan'ın yangına körükle gittiği, kendisini kurtarmak için dostlarını zor duruma düşürdüğü, her yaptığı açıklamayla doların biraz daha hopladığı ortada ama gözden kaçırılmak istenen bir şey var: Ülkenin içinde bulunduğu durum artık “devletin dümeni kimde” sorusuyla ilgili değil. Bu düzen değişmeden dümencinin değişmesiyle hiçbir şey değişmeyecek.

İlk bakışta görünen bu: Erdoğan'ı iktidara taşıyanlar şimdi onun tahtını sallıyor. Piyasalar, yani Erdoğan'ın, “Ne istediniz de vermedik” diye seslendiği büyük patronlar, artık onun yüzüne pek gülmüyor. Dünya dengeleri, yani “eşbaşkanı” olmakla övündüğü bölgesel emperyalist projeler, artık ona başkanlık değil figüranlık bile vermiyor, veremiyor. Zaten artık bu projelerin adı da pek geçmiyor.

Erdoğan çok hırpalandı, maceradan maceraya koşarken kendini de dostlarını da çok zora soktu. İyi de, bütün yaptıklarını kendi kafasına göre mi yaptı? Suriye'yi kan gölüne çevirirken ABD'yi de üzen yollar izledi mi diyeceğiz? ABD'nin Suriye'de tek üzüldüğü, tetikçileri eliyle yürüttüğü savaşta kaybediyor olması değil mi sanki?

Doları hoplatıyor, kredi notlarını düşürüyor, yabancı yatırımcıyı kaçırıyor demek olayların ardındaki gerçeği görmemektir. Ülkenin tepesinde sivri sıcak bir kılıç gibi sallanan özel sektöre ait 337 milyar döviz borcu, Erdoğan istedi diye mi birikti? Dış borçlanmayla ekonominin dışa bağımlılığını artırarak sağlanan ekonomik büyümeyi iştahla karşılayan patronlar

değil miydi?

Erdoğan düzenin adamıydı. İşin en başından beri ve yolun sonuna geldi denilen bugüne kadar.

Erdoğan, seçimlere düzene kendini beğendirmek için yollar arayarak gidiyor.

Ve Erdoğan'ın düzen siyasetindeki rakipleri de aynı şekilde, sermayeye “dümeni bize verin” diye seslenerek seçimlere giriyor.

Yarım ağızla “Erdoğan'ı yargılamayacağız” duyuruları yapanlar aslında Erdoğan'a değil emperyalistlere, patron sınıfına sesleniyor.

“AKP'nin yüklediği tırlarla Suriye'ye yollanan ölüm makinelerinin hesabını sormayacağız. Ne Erdoğan'dan ne de kaynaklarından. Fransa, İngiltere, ABD rahat olun.”

“AKP'nin şişirdiği inşaat balonu ile semiren patronlar, kesilen ağaçların, yağmalanan kentlerin, işçi cinayetlerinin hesabını sormayacağız. Ne Erdoğan'dan ne de bu yağmaya ortak olmuş tüm patronlardan.”

“Türkiye temsilciliğini AKP'ye verdiğiniz ılımlı İslam'la hesaplaşmaya kalkışmayacağız. Şükürcü, tarikatların kölesi yapılmış emekçileri uyandırmayacağız. Hem vallahi, hem billahi.”

Baskın Seçim'le kurtarmaya çalıştığı koltuğuna muhtaç, bu kesin. Koltuk giderse o da gider. “Şimdiden Çeçenistan'da yerini ayırtmış” dedikoduları yayılıyor, sermaye ve devlet katında.

O koltuğu devralmaya niyet etmiş olanlar için durum biraz farklı elbette. Bunun için takdir edecek değiliz: Erdoğan'ın şişirdiği balon bizim elimizde patlar mı şüphesi yayılıyor, düzen

**BU
DÜZEN
değişmeli**

muhalefетinin merkezinde ve çevresinde.

Şundan emin olalım: Kim seçilirse seçilsin, birinci görevi Osmanlı'nın bıraktığı enkazı kaldırmak, ülkeyi feraha çıkarmak olmayacak. Birinci görev belli. İki şıklı bir görev bu.

Enkaz yıkılırsa emekçilerin üzerine yıkılacak, temizliği de emekçilere yaptıracaklar. Bu düzen siyasetçilerinin misyonlarından birisi.

İkinci şıksa, yıkımın durdurulması. Patronlar ve emperyalistler için! Kölelik koşullarına alıştırılmış emekçiler için zincir biraz daha sıkılacak, düzeni kurtarma operasyonu halkın yıkıma uğratılması ile gerçekleştirilecek. Bir süre için...

Bu düzende bir yıkım kaçınılmaz. Düzenin kimin üzerine yıkılacağı bütün mesele.

Başka bir ihtimal yok mu?

Var. Halkın feraha kavuşacağı, barış içinde yaşayıp insanca muamele göreceği bir Türkiye.

Bunun koşulu da belli: Bu düzen değişmeli.

ISSN 2564-7385
772564 738002 >

DÜZEN 'BALON KİMİN ELİNDE PATLAYACAK' SEÇİMİNE GİDERKEN

Ya faturayı ödeyeceğiz
Ya değiştireceğizBU
DÜZEN
değişmeli

Ekonomik kriz bombası Erdoğan'ın elinde mi patlar yoksa bombayı atıp mı gider? Erdoğanlı ya da Erdoğansız, bir sermaye kurtarma programının gündemde olduğu, dönüşsüz krizin bir kez daha emekçilere fatura edilmesine yönelik hazırlıkların sürdüğü görülüyor. Emekçilerin yapabileceği hazırlığın adı belli: Örgütlenmek. Sahte umutlardan, siyaset bezirganlarından, takiyecilerden uzak durarak düzenle örgütlü bir hesaplaşmaya hazırlanmak.

Türkiye kapitalizmi, uluslararası gelişmelerle de birlikte 16 yıldır şişen balonun patlaması ya da sönmesi arasındaki farka dayalı bir "sermaye değersizleşmesi" süreciyle karşı karşıya. İkisi arasında nihai sonuçları açısından çok büyük bir fark olmadığı söylenebilir. Çünkü uzun süredir yamalarla idare edilen balonun sönmesi yamaların açılması anlamına geliyor ve bir patlamaya yakın sonuçlar yaratacağı açık.

Şimdiye kadar ekonomi balonu hava kaçırdığında, bu emekçilerin sırtına binen yeni yüklerle telafi ediliyordu. Patronlar, "Kriz teğet geçti" diyerek rahatlayıp sefa sürerken, emekçi halk daha fazla çalışarak, işçi cinayetlerinde daha fazla öterek, sağlıktan, eğitimden daha az pay alıp "şükür bugün de ölmedik" diyerek kapitalist ekonominin cefasını çekiyordu.

Gidişat, "şükretmenin" de artık mümkün olmayacağı bir ülkeye doğru. Düzen siyaseti, böyle bir ülke için hazırlıklarını yapıyor. Her durumda, emekçiler için şükürle karşılanamayacak bir patlamanın, mücadeleyle karşılanmasından başka çare yok. Baskın Seçim'den beklenirse, Erdoğan açısından sonuç ne olursa olsun, emekçi halkın elinin kolunun bağlanması, düzen siyasetinin oyunlarına hapsedilmesi.

Türkiye kapitalizminin yarattı-

ğı risklere ilişkin çok kabaca şunu söyleyebiliriz: Yüksek dışa bağımlılığın ağır faturası masaya konmak üzere. Sermayenin toplam borç stokunun yüzde 60'a yakın bölümü döviz bazında. Bankalar dışı özel sektörün toplam 337 milyar dolar döviz borcu bulunuyor. Bir bölümü fiziki olmayan karşılıklar ise 115 milyar dolar. Karşılığı olup olmadığından bağımsız olarak, kredi ödemelerinin döviz bazında olması başlı başına bir sorun. Sanayi üretimin yüzde 40-45'i ithalata bağımlı. Tüketimde de yerine bir şey konulması güç bir ithalat bağımlılığından söz etmek mümkün.

2001 krizini izleyen 16 yıl, uluslararası sermaye bağımlılığının arttığı, hem borçlanma hem de üretim yapısı nedeniyle özellikle kur ve uluslararası fiyatlardaki gelişmelerden doğrudan etkilenme potansiyelinin yükseldiği bir dönem oldu. Sadece TL'nin değer kaybı yani dolardaki artış değil, petrol fiyatı başta olmak üzere Türkiye'nin ithalat bağımlısı olduğu temel hammadde fiyatlarındaki artış da kırılganlığı artırıyor. Yılbaşından bu yana TL, dolar karşısında yüzde 15'in üzerinde değer kaybederken petrol fiyatları da yüzde 20'ye yakın arttı. İkisi bir araya gelince enflasyon artışı da kontrol edilemez hale geliyor. Tabloyu düzen açısından "yönetilemez" kılan en önemli unsur, 16 yılın dışarıdan akan paranın



betona gömülerek geçirilmiş olması. Daha önceki krizlerden çıkışta sermaye açısından "çapa" görevi üstlenen mekanizmaların bu sefer çalışıp çalışmayacağı ise belirsiz.

'ÇAPA' YOK

1994 krizi de 2001 krizi de TL'nin değer kaybına yani devalüasyona bağlı olarak reel ücretlerin geriletilmesi, ihracatta avantaj sağlanması ve ihracat artışının krizden çıkışta, sermaye yıkımının önlenmesi ya da restore edilmesi için bir tür "çapa" olarak kullanılmasıyla "aşılmıştı". Nihai olarak krizin emekçilere işsizlik ve yoksullaşma olarak fatura edilmesi söz konusuydu. Ancak üretim ve ticaret yapısının bu ekseninde sermayeye sunduğu bir hareket alanı vardı. Oysa artık, uzun bir süredir TL'nin değer kaybı ya da devalüasyonun bir "çapa" olarak çalış-

madığı biliniyor. Reel ücretlerin geriletilmesi yoluyla maliyetlerin düşürülmesi Türkiye'ye bir ihracat sıçraması yapma olanağı vermiyor. Çünkü Türkiye'den daha ucuz, sadece reel ücretlerin geriletilmesiyle aynı seviyeye inilemeyecek ve Türkiye'nin ürettiği pek çok ürünü üretebilen ülkeler var. Türkiye'nin avantaj sağlayabileceği alanlardaysa hem emperyalist merkezlerle yaşanan gerilimin etkisiyle hem de Türkiye'yle ilişkilerden bağımsız güçlenen "korumacı" eğilimler nedeniyle yatırım çekilemedi. Böyle bir niyet taşıyıp taşınmadığı da belirsiz. Türkiye sermayesi uluslararası sermayeyi bu tür yatırımlar konusunda "zorlama"yı bırakalı uzun zaman oldu diyebiliriz.

GEVŞEYEN YAMALAR

AKP iktidarı, "maliye politikası" olarak adlandırılan çeşitli

teşvikler ve düzenlemelerle sermayeyi rahatlatma konusunda son iki yılda çok iş yaptı. Adını öyle koymadan sermayenin borçları çok büyük oranda yeniden yapılandırıldı, daha uzun vadeler ve daha düşük faiz oranlarıyla kamu bankaları üzerinden bir tür sermaye kurtarma ya da bir süre daha top çevirme operasyonu yapıldı. 2014-2016 döneminde yapılan operasyon, emtia fiyatlarındaki hızlı düşüşün etkilerinin telafi edilmesi olarak düşünülebilir. Bu operasyon uluslararası gelişmeler olmasa başarıya ulaşabilirdi. Ancak uluslararası sermayenin iç rekabetindeki artış uluslararası fiyatların artması, sermaye hareketlerinde sert yön değişikliklerine yol açıyor. Bu tablo özellikle Türkiye sermayesi açısından bir dönem daha idare etme şansını zayıflatıyor.

SAMANALTI / Saif Munzur

**HAZIR REÇETE YOK**

Erdoğan'ın Londra'da Türkiye'nin "borç kaderi"ni elinde tutan uluslararası sermaye temsilcilerine yaptığı faiz açıklamasının ardından doların değer kaybı hızlandı. Ancak görüşmede esas konunun seçim sonrası bir programa ilişkin güven olduğu, Erdoğan'ın faiz açıklamasının pot olup olmadığından bağımsız, "Bensiz olmaz" mesajı verdiği net.

Sorunun "kim"den ziyade "ne" olduğu görülüyor. Emperyalistler arası rekabetin uzantısı olarak uluslararası belirsizliklerden ve Türkiye kapitalizminin uzun süredir biriktirdiği kriz dinamiklerinden de beslenen bir büyük muhtlaklık var. Sermayeyi kurtarma programının emekçilere



fatura edilmeye çalışılacağı çok net. Ancak kapsamı, sermaye ilişkilerinin karmaşıklığı, uluslararası sermaye ve büyük sermayeyi en az rahatsız edecek bir "sermaye reorganizasyonu" ya da "değersizleşmesi"nin nasıl yapılacağı gibi konuların yanıtı çok net değil. Daha önemlisi 1994 ya da 2001'den farklı olarak bu konuda nihai kararı verecek uluslararası "mekanizmalar"da büyük boşluklar var. Bu nedenle ekonomik kriz başlığında kazaya çok açık ve düzeni deneme yanılgılarına başvurmak zorunda bırakacak bir tablo da ortaya çıkabilir. Emekçiler açısından bir büyük tahribata örgütlenerek, güç biriktirerek hazırlanmak dışında seçenek yok.

AKP POLİTİKALARI ÜLKEYİ İÇERİDE VE DIŞARIDA BÜYÜK BİR YIKIMIN EŞİĞİNE GETİRDİ ÇÖKERTTİ GİDİYOR

Muhalefet dış politikada çarşafa dolanmış iktidara destek veriyor! Hâlbuki ortaya çıkan bütün dış sorunların sorumlusu iktidar. Mezhepçi bir dış politika izleyerek Suriye içlerinde maceralara atıldılar. Mısır'la ilişkileri bütünüyle kesildi. AB bayırdan tamamıyla atmak için fırsat kolluyor. AKP projesinin birinci garantörü ABD soğuk davranıyor. İsrail'in alıştığımız danışıklı dövüşçü rolünü artık üstlenmediği anlaşılıyor. Komşu halklara kan kusturup nefretlerini kazanmış Osmanlı, şimdi uluslararası dayanaklarından da yüz bulamıyor.

AKP iktidarının ilk günleri Irak işgali-ne rastlamıştı. İşgal fırsatçılığı “Tezkere Krizi”ne taşındı, izleyen yıllar Türk sermayesine açılan alanlara eşlik eden tezkere pişmanlığıyla geçti. Şimdi artık aşına olduğumuz Ortadoğu krizlerinden birinin daha tam ortasındayız. ABD Başkanı Trump'ın büyükelçiliği Kudüs'e taşıma kararının ardından atılma-yan adımların, gösterilmeyen tepkilerin ve çökmüş dış politikanın bedelini yine mazlum Filistin halkı ödedi. İsrail Gazze'de, Batı Şeria'da Filistin halkına saldırmaya devam ediyor. Bu saldırıların bilançosu 61 ölü, onlarca yaralı.

AKP'nin eli kolu bağlı. Bir iki “sert” beyan verdiler, İsrail Büyükelçisi'ni çağırıp “sen kendini biraz unuttur, sonra dönersin” dediler, yas ilan ettiler ve belki de Türkiye tarihinde ilk kez camilerden sala okutup İsrail'i lanetlediler. Buna İsrail'in tepkisi umduklarından sert oldu. Türk Büyükelçisi'ni gönderip bir de tarım ürünleri alımını durdular. Hoş, büyük kalemler tutmuyor ama tavır önemli.

AKP'nin nasıl bir çıkmazda olduğunun göstergesi Meclis'te bu konuda yapılan bir teklifin görüşmelerinde ortaya çıktı. Filistinlilerin katledilmesinin ardından Mavi Marmara Anlaşması dâhil İsrail ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesi önerisi AKP oylarıyla reddedildi. Zaten Mavi Marmara ile ilgili anlaşma AKP'nin kendi vatandaşlarının katili ile birkaç milyon dolara sulh yapması anlamına geliyor. Ona tamah eden tam da seçime giderken İsrail'e kafa tutar mı? İçeride ve dışarıda tam bir

çöküş içinde AKP iktidarı. Erken seçim kararı ile içerideki çöküşü ötelemeyi planlıyorlardı. Ama belli ki kriz umduklarından erken gelecek. Doların Tayyip Erdoğan'ın her konuşmasının ardından hareketlenmesi bunun en somut göstergesi. Dışarıdaki çöküşü ertelemek için ise rüşvet karşılığında İngiltere gezisi ayarlandı. Orada da kıra döke yürüyor her şey. İngiltere'den yansıyan her kare çökük dış politikanın ve artık dik durmakta zorlanan tek adam rejiminin net bir fotoğrafı. Son gün bir araya geldikleri İngiliz sermaye temsilcileri görüşmedeki izlenimlerini dehşet içinde anlattılar. Erdoğan'ın faiz ile enflasyon arasında kurduğu bağlantıyı anlayamamışlardı. İçlerinden biri, “Herkesle her şeyle savaşta. Anlaşılan piyasaya da savaş açmış ama bu savaş kazanamaz” dedi gülümseyerek. Hiçbiri adını vermedi. Türkiye'yi yöneten kişinin kindarlığı bütün dünyada nam salmış olmalı.

AFRİN'İ HİÇ SORMAYIN

Filistin vesilesiyle İsrail ve ABD ile oluşan gerilim bölgedeki diğer fiyaskoları unutturdu. Örneğin “Şanlı Afrin kuşatması” yüzüstü ortada kaldı. Osmanlı fethetti mi, çekildi mi belli değil. Hâlbuki daha bir ay önce bu harekâtın AKP'nin en büyük seçim yatırımlarından biri olduğu söyleniyordu. Ne hatırlayan var şimdi, ne de AKP'ye hatırlatan. Kuşatılmış bir ülke artık Türkiye. Adım atacak yeri kalmadı. Dış ilişkiler rüşvet aracılığıyla yürütülebiliyor. Tayyip Erdoğan gittiği her Batı ülkesinden, tank, top, uçak, nükleer santral alarak dönüyor. Ücreti mukabili her yere gitmesi serbest!



MUHALEFETİN İNCELİĞİ

Bu çöküşün ortasında çok nazık, çok ince bir muhalefetle karşılaşılıyor AKP. Belki de tek şansı bu muhalefet. Cumhurbaşkanı aday Muharrem İnce son krizde AKP'nin katkısını hatırlatmak ve eleştirmek yerine destek sunmayı tercih etti. Böyle durumlarda Türkiye'nin tek ses olması gerekiyordu tabii. Şöyle dedi; “Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümetine ve Sayın Cumhurbaşkanına sesleniyorum, Mavi Marmara'da olduğu gibi 'Giderken bana mı sordun demeyeceksen, İsrail'e ihtiyacımız var demeyeceksen, sonuna kadar yanındayım. Dik dur, biz buradayız, ben buradayım.'”

Diğer aday Meral Akşener ise İsrail'in tutumunu eleştirip hükümete “Sadece kınamak yetmez” demekle yetindi.

Hâlbuki ortaya çıkan bütün dış sorunların sorumlusu iktidar.

Mezhepçi bir dış politika izleyerek Suriye içlerinde maceralara atıldılar. Mısır'la ilişkileri bütünüyle kesildi. AB bayırdan tamamıyla atmak için fırsat kolluyor. AKP projesinin birinci garantörü ABD soğuk davranıyor. İsrail'in alıştığımız danışıklı dövüşçü rolünü artık üstlenmediği anlaşılıyor. Erdoğan'a “siz Hamas'ın en büyük destekçisisiniz, öldürmeyi iyi bilirsiniz” dediler. Bunun anlamı İsrail'in Türkiye'yi yönetenleri potansiyel birer Hamas üyesi gibi gördüğü.

Bu çöküşün tek nedeni AKP'nin İslamcı bir dış politika dizayn etmeye kalkışması. Dolayısıyla

ne AKP'nin dik duracak hali var, ne de “milli” bir yanı. Muharrem İnce “Dik dur seninleyiz” derken verdiği tek mesaj kendisinin de AKP'nin temsil ettiği düzenin bir parçası olmaya aday olduğu. Şurası açık, ister AKP iktidarı sürsün, ister yerine muhalefetten biri gelsin bu yıkımı kucağında bulacak. Artık düzenin adamlarının dış politikayı doğru bir yola sokma şansı yok. Derin bir ekonomik yıkımın ortasında hiç bir düzen siyasetçisinin manevra alanı olmayacak. Ortalıkta iktisadi ve politik bir enkazdan başka hiçbir şey yok. Bu düzen bütünüyle değişmedikçe, çıkış yok!

İZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİT

9 MAYIS/KONYA

Bir döküm fabrikasında pres hattına başı sıkışan Suriye uyruklu 18 yaşında Sufyan Al Ali yaşamını yitirdi.

12 MAYIS/ORDU

Ünye'de bir çimento fabrikasında taşeron firma çalışanı Sinan Öztürk (35), kamyonun üzerindeki malzemenin vinç yardımıyla kaldırılması sırasında ağır yaralandı. Başı malzeme ile kamyon kasası arasına sıkışan Öztürk, kaldırıldığı Ünye Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

12 MAYIS/KOCAELİ

Kartepe ilçesinde sac üretimi yapan Tezcan Galvaniz işyerinde kolunu makineye kaptıran işçi Murat Karter (48), kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

12 MAYIS/İSTANBUL

Kalyon Kuzey Marmara Otoyolu şantiyesinde gerekli önlemlerin alınmaması sonucu elektrik akımına kapılan Mardinli işçi Emre Filiz kaldırıldığı Arnavutköy Devlet Hastanesinde yaşamını yitirdi.

13 MAYIS/KOCAELİ

Körfez ilçesinde bir binanın yıkımı sırasında enkaz-

daki demirleri toplamaya çalışan ve hurdacılık yapan Kadir Tanaç (70), iş makinesinin altında kalarak hayatını kaybetti.

14 MAYIS/GAZİANTEP

İnşaatta yapılan çalışma sırasında devrilen vincin altında kalan operatör Halil Taşçı (27) yaşamını yitirdi.

15 MAYIS/İSTANBUL

Üçüncü havalimanı şantiyesinde ince işler taşeronu Erer İnşaat'ın işçisi olarak çalışan Abit Aydın, terminal binasında çalışırken E katından D katına düştü. Abit Aydın'ın yaşamını yitirdiği öğrenildi.

16 MAYIS/KARS

Kağızman'da yüksek gerilim hattında çalışan taşeron işçisi Sedat Dursun (25) yüksekte düşerek yaşamını yitirdi. Direktten düşen Dursun, arkadaşları tarafından olay yerine çağırılan ambulansla önce Kağızman İlçe Devlet Hastanesine, ardından Kafkas Üniversitesi Araştırma Hastanesine sevk edilen Dursun, burada yaşamını yitirdi.



AKP İSRAİL ANLAŞMALARININ İPTALİ ÖNERGESİNİ REDDETTİ

Meclis'te İsrail ile yapılan anlaşmaların iptali önergesi AKP oylarıyla reddedildi. Filistinlilerin katledilmesi sonrası Mavi Marmara Anlaşması dahil İsrail ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesi önerisini reddeden AKP milletvekillerinden biri oyunu Nazi selamıyla kullandı.

**BU
DÜZEN**
değişmeli

YOLUNUZ AÇIK OLSUN YOLUMUZ AÇIK

Bu Düzen Değişmeli Platformu bağımsız milletvekili adaylarını duyurdu. Çalışmalar başladı. Bildirgeler dağıtılıyor, toplantılar yapılıyor, ev ev, sokak sokak, fabrika fabrika, direniş direniş sözümüzü yayıyor, örgütlüyoruz. Gölgemizi bile ezdirmeyiz: Seçim meydanlarını düzen partilerine, onların yalanlarına, sahte umutlara, gücünü çaresizlikten, alternatifsizlikten alan alternatiflere, yanardönerliğe, samimiyetsizliğe bırakacak, halkımızı kirli siyasetin insafına terk etmeyeceğiz.



TUĞÇE SEZEN GEDİK
ADANA
Bağımsız
Milletvekili Adayı



ALİ RIZA AYDIN
ANKARA 1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



ÖZGE AYDEMİR GÜNEY
ANKARA 3. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



**SEVİNÇ (İLKUÇAN)
SERTBARUT**
ANTALYA Bağımsız
Milletvekili Adayı



SALİH ÇAM
BURSA 1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



BERNA ERSOY
ÇANAKKALE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



SELAHATTİN TURĞA
DİYARBAKIR
Bağımsız
Milletvekili Adayı



OKTAY YOLSEVER
ESKİŞEHİR
Bağımsız
Milletvekili Adayı



AYDEMİR GÜLER
İSTANBUL 1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



ORHAN AYDIN
İSTANBUL 2. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



ATAKAN BOYOĞLU
İSTANBUL 3. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



DENİZ ARIK BİNBAY
İZMİR 1. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



KEMAL OKUYAN
İZMİR 2. BÖLGE
Bağımsız
Milletvekili Adayı



**MUSTAFA
TOZKOPARAN**
KOCAELİ Bağımsız
Milletvekili Adayı



LÜTFİ DİLEK
KONYA
Bağımsız
Milletvekili Adayı



DERYA DEMİR
MERSİN
Bağımsız
Milletvekili Adayı



TURAN ARSLAN
TEKİRDAĞ
Bağımsız
Milletvekili Adayı

TAŞIN ALTINA ELİNİ KOYMA ZAMANI

Sürüden ayrılma zamanı...
“Bindik bir alamete,
gidiyoruz kıyamete” diyenlere
çıkart yolu gösterme zamanı.
Her seferinde elim
kırılsaydı diyen, eli
kırılmayan ama umudu kuruyanların
umudunu filizlendirme zamanı.
Bu seçimde “Bu Düzen Değişmeli”
diyenlerin değil, asıl “Benim de gönlüm
sizinle ama oyumu verirsem boşa
gider” diyenlerin oyu boşa gidecek.

Direnen, boyun eğmeyen insanların,
bu ülkenin aydınlık geleceğini
birlikte öreceğ insanların ne kadar
çok olduğunu bize gösteren ne çok
şey yaşadık! Üniversite sınavlarında
cemaat hilesine karşı gençlerin sokağa
çıktığını, binlerce işçinin bir anda
yollara dökülüp mega projelerde
can verenlerin hesabını sorduğunu,
“yaprak kıpırdatmıyoruz” dedikleri
üniversitelerin “varız, buradayız,
susmuyoruz” diye haykırdığını,

milyonlarca insanın paranın,
gericiliğin, Amerikan uşaklığının
düzenine karşı gecesini gündüzüyle
birleştirip yollara döküldüğünü...
Direndik. Şimdi “tüm bunlar boşa
gitti” diyeceksek ömrümüz de boşa
gidiyor demektir.
Bu Düzen Değişmeli Platformu
adayları, mücadeleyle geçirilen
hiçbir günün, hiçbir dakikanın boşa
gitmeyeceğini söylüyor.
37 günümüz var. Az olmadığımızı,

boyun eğmeyeceğimizi göstermek için
gecemizi gündüzümüze katacağımız 37
gün.
Bu Düzen Değişmeli diyen adaylar
için seferber olalım.
Tüm gücümüzle, tüm
olanaklarımızla, tüm direncimizle...
Boyun Eğme, seçim dönemi
boyunca 2 TL fiyatla satılacak.
Alacağımız her Boyun Eğme, Bu Düzen
Değişmeli diyenlere 1 kat daha fazla
güç katacak.